

Sony

FRAM KAMERATER

MOTTATT
for Sørland
18 OKT. 1984

FEBRUAR 1984

Mona Lisa
Enrico Leonardo
da Vinci
1503

MONA LISA SER HER FRAM TIL ET
STORT TØG 6. MARS

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Leder: hvor går partiet	s	3
Sommerleir	s	5
8. mars 1984	s	6
Svar til Oluffa - ang. kritikk av rekruterte	s	7
Proletariatets diktatur - et svar i polemikken	s	8
Prinsippene tar utgangspunkt i virkeligheten	s	12
Diverse	s	14

FRISTER FOR FR:

mars: fredag 23. mars
 mai: fredag 4. mai
 juni: fredag 15. juni

Brev:

Inlegg til FR kan leveres til Oktober Bokhandel innen
 fristen forlig maskinskrevet! (redaksjonen mangler
 fortsatt folk som kan skrive på maskin.)

- RED.

OMNE gangen er forsiden sakset fra Kjell Hjerns bok "Blix".
 Boka fies kjøpt på Oktober Bokhandel.

LEDER:

3

hvor går partiet?

Beretningsdiskusjonen skal gi oss muligheten til å si hva vi mener om utviklinga av partiet: Grip denne tjangsen. Ikke la SK og DS-er få monopol på å analysere situasjonen i partiet!

Dette er derfor ei oppfordring fra DS/AU om å ta Beretningsdiskusjonen alvorlig.

AU har sjøl bare hatt en foreløpig behandling av utkastet. Vi har valgt å være forsiktig med standpunktene i første omgang. Det trengs tid til å fordøye stoffet. Men vi har gjort noen erfaringer som laga kan ha nytte av i sitt eget opplegg.

Beretningsdiskusjonen må kjøres i to etapper.-----

Nettopp fordi det er vanskelig å fordøye stoffet på ett møte, foreslår vi følgende:

a. Styret tar sjøl en rt diskusjon om Beretninga. Prøver å spissformulere noen saker.

b. Beretninga tas opp som kort sak på ett møte (f. eks. timespkt.) Her skal alle forberede noen motsigelser. Møte bestemmer så hvilke motsigelser de vil gå nærmere inn på. Dette forberedes da av 2-3 stykker til neste møte.

c. Dette blir hovedmøte om Beretninga. Hele kvelden bør fortrinnsvis brukes. Skriv skikkelig referat. Send inn rapport- og hest også innlegg til FK. Husk rapportfristen (Se styreblad før januar)

Ellers mener vi opplegget fra SK til diskusjonen er ok som utgangs-

punkt. Men, laget bør snarest spesialisere seg.

NOEN SYNSPUNKT P? INNHOLDET.

a. Omfang-form.

AU er etter første behandling relativt bra fornøyd med med disposisjonen av stoffet og prioriteringa av saker.

Vi savner først og fremst to saker:

-rekruteringsproblemet behandles ikke på eksplisitt og samla som et problem. Med rekruteringskampanja i minne, mener vi dette området må få en større plass i Beretninga.

-området "Organisasjon" får for knapp behandling. Det står i dag mange motsigelser knytta til partiorganisasjonen. Dette avspeiles ikke i den plassen dette har fått i Beretninga.

I tillegg til disse manglene mener vi og spørsmålet om "Masselinja" skulle vært behandla mer som et problem. Det samme ville trolig også vært gunstig når det gjelder problemet internt og eksternt. (Dette er en motsetning som bl. a har vært diskutert mye her i distriktet i forbindelse med vårplanen. Dette kan naturlig behandles i tilknytning til sp.mål 3 i SK sitt opplegg. (Jfr. FK/jan.s.14)

b. Noen kommentarer til politiske standpunkt.-----

a. Bekjempelsen av "studiefiendligheten" framstilles for positivt. Vi mener fortsatt det står mye studiefiendtlighet som må bekjempes.

b. Hva er det ideologiske og sosiale grunnlaget for motstand mot innretninga på arbeiderklassen? Jfr. Beretninga 2. spalte s.16. Dette ble reist som en av problemstillingene på AU-møte

c. Under 1. spalte på s. 18 er tariffoppgjøret behandla. Dette framstilles for lite kritisk med bakgrunn i siste hovedoppgjør. Min påstand er at vi de seinere åra har utvikla sterkere økonomisme i lønnskampen og undervurdert hovedoppgjørets politiske betydning. d. En av de store faglige kampene i perioden har vært kampen mot nedleggningene i Aker. Dette behandles på s. 20, 1. spalte. Vi tror konklusjonene her legger for liten vekt på innflytelsen fra arbeideraristokrati og sosialdemokrati. Det utvikla seg opportunistiske linjer som satsa på toppplansdiplomati istedet for massemobilisering. Her bør vårt distrikt ta standpunkt fordi vi var midt opp i det.

Dette var bare noen saker for å hjelpe dere til å komme igang. Vi tror elkers det er fornuftig å bruke mye tid på å spore opp de ideologiske kildene til feila i partiet. Ellers er vi for et avsnitt som Konkluderer. Her må det også legges grundig vekt på å få fram det som er bra-der vi er på rett vei.

For AU / Leif.

SOMMERLEIR!

I fjor var det ca. 30 voksne på sommerleir., det er for få. Men en ting er sikkert, det blir ikke flere i år hvis mobiliseringa til leiren først starter ut i mai, da har X folk allerede ~~XXXXX~~ lagt ferieplaner.

Derfor:

1) Tidspunkt, sted og tema el. forslag til tema ~~XXXXX~~ må være klart til 1.mars. Kjøres ut i Partiet gjennom FK og styreblad og offentlig (annonse i KK)

2) Avdelingene oppfordres/pålegges å ta opp sommerleir på et avd.møte i mars. (politisk betydning av å dra på X leir, synspunkter på tema)

Poemget er at hvis det i det hele tatt skal ha noen hensikt å ta det opp i avd. må det skje så tidlig, med evt. oppfølging frastyret)

3) Tema og opplegg må være klart før påske slik at mobiliseringa kan starte rett etter .

4) Til tema og opplegg:

Foreslår den økonomiske situasjonen i Norge og internasjonalt som tema.

Innledning og diskusjon må være mere innretta på å lære enn å diskutere uenigheter. Dette av to grunner: Mangel på på konkret kunnskap er et politisk problem, skille mellom "gamle" og "nye" vil bli mindre med ei slik innretting. Derfor: flere innledninger over forskjellige temaer.

Aktuelle emner:

- Statens økonomiske politikk (kommune, bolig, finans...) helheta, sammenlikn DNA-Høyre
- Erfaringer fra de kampene som er blitt ført mot borgerskapets raseringer: Tyssedal, sulis, Jøtul, Aker, kvinnenearb.plasser(Bergen, Stavanger, Helly Hansen) bolig-kamp, helse-sosial. Erfaringer fra der kamper ikke blir ført.
- Hvem styrer har makta i Norge. Hvem eier industri-bankkapitalen: Statlig- privat kapital, statsbyråkratiet.
- = Hva med et hurtigkurs i hvordan forstå et bedriftsregnskap, statsbudsjett, økonomiske statistikker?
- = Den internasjonale finanssituasjonen- gjeldsbomba.
- Utviklinga datateknologi, rasjonalisering. (ekst. Fiat i Italia). Nedlegging, flytting av industri til 3.verden

Det er nok å ta av, problemet blir vel heller å velge ut

8. MARS 1984

6

Kvinnefronten, Brød & Roser, Kvinneforbundet og Kvinnesaksforeningen er i gang med 8. mars forhandlinger. I kveld - 8. febr. har det vært APENT MOTE hvor 40 organisasjoner var skriftlig invitert samt at det har stått annonser i KK og Adresseavisen. Alle var velkomne.

- og hvem kom?? Ca. 23 jenter/damer. 5 fra KF (derav 2 forhandlere), 0 fra RV og såvidt jeg ved 2 fra AKP (de er også KF-medlemmer). Av alle inviterte parti var SV representert med 2. Av inviterte fagforeninger var Hallsetheimen v/Kommuneforbundet repr. med 2. Av student/elev org. var sosialskolen repr. med 2.

Hvor var RV? Hva gjør RV når dere får brev med forespørsel om å delta?

Hvor var alle kommunistene?

Hvor var KF-erne?

Hva gjør AKP når de vet at 8. mars arbeid er igang?

Dette er spørsmål jeg vil ha svar på!!

Hvem har ansvar? og hvem føler ansvar? Tror dere vi er med i en "syklubb"?

Er det slik at dere jenter som leser dette må presses og overtales spesielt for å benytte sjangsen til å diskutere kvinnepolitikk? Møtet i kveld var en anledning til å spre såkalt riktig politikk, entusiasme og vise at vi/dere mener noe med programerklæringene. Hvor var alle dere som brenner for internasjonale paroler- f.eks. Sovjet ut av Afghanistan. Dere vet vel at vi strever med forståelse for det hvert år? Hvem hadde ansvaret for at noe bra ble sagt? Vet dere i DS-ledelsen om noen av forhandlerne er fra AKP?

Jeg er alvorlig, dødsens skuffa og forbanna. Hva slags massearbeid er nå dette? Det at 8. mars er en viktig dag trodde jeg var "barnelærdom". Dette må vi snu. Jeg vil som sagt ha svar på spørsmålene. RV og AKP må behandle de og svare. Videre vil jeg be dere om å skrive innlegg. Hva mangler ? - hvorfor kom dere ikke. Hva kan vi forvente at dere gjør uten spesielt direktiv?

Dere lurar vel på hva SV sa; De var aktive og sa mye, blant annet mot at vi skulle konkretisere de internasjonale parolene, det er nemlig minst 7-8 kriger i verden og vi kan ikke nevne alle- så da så. Dessuten er det ikke riktig å peke ut (sitat)"Sovjet og UBA som noen slags hoved ja ..". Ellers klarte vi som var der å forhindre at det ble 4 hovedparoler. På avstemningen om Sovjet/Afghanistan og USA/Mellom-Amerika ble det 5-5.

Dette er som dere vel forstår skrevet i raseri. Det er trist å jobbe og streve og føle at en ikke har sitt eget parti i ryggen. Jeg kommer tilbake med nye og "roligere" innlegg når dere har bidratt med synspunkter.

Solfrid

SVAR TIL OLUFFA - ang. kritikk av rekr.-møte

Jeg hadde ansvaret for helheten i de praktiske og politiske forberedelsene av Liv Th i møtet, og vil derfor svare på kritikken til Oluffa (FK januar)

Oluffa tar opp en del saker som går på den praktiske gjennomføringen av møtet (ingen hadde ansvaret for å selge kaffe og kaker, ryddegjeng var ikke utpekt på forhånd, - ansvarlig for å ta imot inngangspenger var det derimot) Jeg er enig i kritikken om at disse praktiske sakene burde vært ordna på forhånd. Når det ikke ble gjort skyldes det uavklarte ting mellom meg og møtelederen (PML). Jeg oppfattet det som møtelederens oppgave å ta grep om disse praktiske småsakene, PML derimot regnet med at jeg hadde ordnet det på forhånd

Avdelinga til Oluffa (som gjorde en del forberedelser, bl.a. lagde løpeseddel) kunne selvsagt ha påtatt seg gjennomføringen av møtet. Jeg er ikke uenig i det. (det hadde sikkert gått like bra som PML som møteleder) Men jeg synes du trekker det litt langt når du hentyder at dette har med undertrykking av kader å gjøre (hvis jeg oppfatter deg riktig)

Økonomien: Tror du må ha misforstått noe, all underholdning på møtet var gratis! At PML gjemte å nevne diktleseren innledningsvis må bare beklages, noe PML også gjorde i pausen!

Amerikansk auksjon: jeg hadde ikke tenkt på dette på forhånd og heller ikke oppfattet at avdelinga til Oluffa skulle sikre gratis premie. Var ikke planlagt med i programmet. Da Oluffa like før møtets start kom med forslaget, ble vi enige om at vi skulle kjøre auksjonen i pausen. Og la det være sagt, jeg synes det var et bra tiltak fra Oluffa. Auksjonen ble ikke glemt, den ble kuttet. Fordi det ble for hektisk. Det kom flere mennesker enn antatt på forhånd (det måtte ordnes nok kaffe), det skulle selges materiell (Oktober-stand), det skulle være anledning til å stille spørsmål til partiets talsmenn og kvinner, pluss røyke og tissepause. Det lot seg ikke organisere i pausen. En annen sak er at det kanskje hadde vært riktig å kutte noe av det øvrige programmet for å få plass til auksjonen.

Må oppsummere at det fortsatt står en del amatørisme igjen, at vi tar for lett på en del forberedelser. Men når det er sagt, så vil jeg oppsummere møtet som bra. (oppmøtet, kulturen, diskusjonen)

Liv Th

PROLETARIATETS DIKTATUR

et innlegg i polemikken mellom PML, Finn, Kang

Signaturen Kang leverer en bredside mot PPU, PML og Finn i jan/FK. Jeg synes hans forsøk på å slå deres standpunkter i programdebatten i hardtkorn med revisjonismen blir for bombastisk og ensidig. Dette sier jeg sjølom jeg deler en del av Kangs kritikk og er ditto uenig med flere av PML's og Finn's synspunkter. I denne artikkelen vil jeg konsentrere meg om synet på proletarietets diktatur og årsakene til kontrarevolusjon.

Jeg vil likevel før jeg utdyper min kritikk peke på de områdene jeg synes PML og spesielt Finn bidrar med noe positivt. Først PML. Jeg er enig med han i at en viktig erfaring fra kontrarevolusjonene i sosialistiske land er at de har lidd nederlag tiltross for at kommunistpartiet har innehatt alle komandoplassene og arbeiderklassen har vært væpna. (Her kunne det vært på sin plass med mer historisk fakta om hvordan folkevæpninga fungerte, var bygd opp, den politiske kontrollen over hæren osv. i de to landa du kjenner best PML, Jugoslavia og Sovjet.) Jeg kan også slutte meg til det du sier om årsakene: Manglende demokrati for arbeiderklassen og det arbeidende folk, svak politisk mobilisering og skolering av massene og kommunistpartier som i for stor grad var invadert av karrierister, opportuniste og andre borgerlige elementer som skaffa seg privilegier og maktposisjoner og seinere konstituerte seg som hersker klasse, det nye borgerskapet.

Kang er overhodet ikke opptatt av disse erfaringene i sin polemikk, men viser kun til den imperialistiske omverdenen som et sosialt grunnlag for kontrarevolusjonen. Kritikken av Kang for ensidighet rømmer også PML. Jeg skal seinere i artikkelen påvise at han vurderer årsakene til kontrarevolusjon utfra et altfor snevert grunnlag.

Finn's artikkel tar opp svært mange spørsmål. Jeg synes Kang avfei er hans synspunkter for lettvent. Jeg er også uenig med han når setter PML og Finn i samme bås. Det er først og fremst tre områder hvor jeg deler Finns synspunkter:

1) Understrekinga av nødvendigheten av å knuse borgerskapet som klasse ved å rive vekk det objektive, matrielle grunnlaget for klassen og ved å desorganisere den. Her bidrar Finn med en presisering og videreutvikling av vår politikk.

2)Kritikken av PPU sin behandling av småindustrien/småproduksjon småeiendommen og småprodusentene.

3)Kritikken av linja med å bygge en folkehær, i betydninga egne regulære hæravd., hvis revolusjonen ikke kommer som et resultat av en nasjonal revolusjonær frigjøringskrig eller en borgerkrig. Dette betyr ikke at jeg slutter meg entydig til det Finn forøvrig sier om væpna revolusjon, men det får jeg komme tilbake til i en seinere artikkel.

Å over til kritikken.

Jeg vil først og fremst ta fatt i PML og Finn's syn på borgerskapets innflytelse og arbeiderklassens makt, eller klassekampen under sosialismen. Etter min oppfatning er de begge prega av en for stor grad av ensidighet i sine vurderinger, og jeg mener svakheten er størst hos PML. De fokuserer oppmerksomheten på spørsmålet om utstrakt demokrati og innflytelse for folket som viktigste botemiddel mot degenerering av partiet og til hinder for en kontrarevolusjon.

Med mitt kjennskap til de matrielle vilkåra f.eks bolsjevikene og den sovjetiske arbeiderklassen forsøkte å bygge sosialismen, vil jeg i tillegg peke på det ytre presset, den imperialistiske omverdenen, svakheter i det indre grunnlaget, motsigelsene på landsbygda, kulakkenes rolle, partiets desimering gjennom intervensjonskrig og borgerkrig, avhengigheten av borgerlige eksperter i oppbygginga av landet og den generelle samfunnsmessige arbeidsdelinga. Altså en hel rekke objektive forhold som sammen skapte et matrielt grunnlag for kapitalistisk restaurasjon.

En av Stalins viktigste filosofiske og politiske svakheter var hans manglende forståelse for klassekampen under sosialismen. Han hevda som PML at borgerskapet som klasse forsvinner når man tar fra dem produksjonsmidlene. Finn går som tildeligere nevnt lenger i å konkretisere undertrykkinga av borgerskapet når han er opptatt av å desorganisere borgerskapet som klasse. Men begge ender de opp med å redusere borgerskapet etter revolusjonen til splitta enkelt individer med kun en mulighet til ~~Rus~~ å gjennvinne makt og innflytelse: de må orme seg inn i kommunistpartiet, ta partiet innafra. Dette har de dels historisk belegg for å hevde. Likevel mener jeg resonnementet deres halter fordi fokuserer ensidig på en av faktorene til at dette kunne skje.

.....

Felles for PML og Finn er at de reduserer klassekampen til en type konspirasjon /degenerering av enkelt individer. Tidligere borgere, karrierister og opportuniste av ymse slag som bruker kommunistpartiet som springbrett til å konstituere seg som nytt borgerskap. Stalin så enda enklere på det. Sosialismens indre fiender var enten imperialistiske agenter, provokatører eller andre kriminelle elementer.

Etter min oppfatning er dette grunnleggende feil. Årsaken til kontrarevolusjonen finner vi slik jeg pekte på i eksemplet Sovjet i en rekke forhold. Det nye borgerskapets framvekst og det gamle borgerskapets kamp for å gjenvinne makta eksisterer som et resultat av og i samspill mellom eksistensen av småproduksjon, presset fra den imperialistiske omverdenen, den samfunnsmessige arbeidsdelinga og i vanene og tradisjonene fra det borgerlige samfunnet. Årsaken ligger ikke i kommunistpartiets makt og rolle som arbeiderklassens fortropp og ledende kraft i revolusjonen. Degenereringa av kommunistpartiet til regjeringsparti for den nye herskerklassen er et resultat av det forannevnte samt utartinga av normene i partiet, krenking av den demokratiske sentralismen, for dårlig skoloring/fostring av massene, svekka hånd mellom parti og massene og endra klassesammensetning av partiet. (Noe Nils Holmberg viser i bøkene Fredelig kontrarevolusjon 1 og 2 om utviklinga og utrenskningene i SUKP fram mot -56 hvor arbeiderklassens andel blei kraftig svekka på bekostning av nye medlemmer fra teknokratiet og byråkratiet.)

La det være sagt. Jeg er for de frihetene og rettighetene som PPU forfekter (se s. 20), liksom PML ser jeg det som et viktig og nødvendig grunnlag for å befeste proletarietets diktatur og bygge sosialismen, men jeg deler ikke hans klokkeetro på at demokrati og rettigheter for folket vil være det hlet avgjørende for å hindre borgerskapet i å gjenvinne makta. PML mener tydeligvis borgerskapet framstøt vil falle på stengrunn i en slags stor demokratisk diskusjonsbevegelse. Finn legger vekt på at borgerskapet hele tida vil støte mot den sosialistiske legaliteten. Til dette er det å si at borgerskapet har århundreders erfaring i å herske, de har kunnskaper, de har rikelig erfaringer i manipulasjon, intrigemakeri og mer eller mindre åpne undertrykkelsesteknikker. Sjøldøgt vil det være forbudt å gjøre kontrarevolusjon, men det er da også forbudt å gjøre revolusjon i det kapitalistiske Norge. Lar vi oss stoppe av

Jeg synes spesielt PML viker tilbake for å påpeke den andre sida av proletariatets diktatur, nemlig undertrykkelsen av borgerskapet gjennom ensidig å understreke det utstrakte demokratiet for folket. Denne ensidigheten virker nesten taktisk begrunna etter- som han tillegger borgerskapets vrangforestillinger om voldelige og maktsyke kommunister slik vekt.

Skal vi vinne arbeiderklassen og folket for sosialismen, må vi sjølsøgt vise at sosialismen gir dem større frihet, mer innflytelse og flere muligheter enn kapitalismen, men vi må også vise at en seierrik revolusjon med de ofrene det medfører og kampen for det endelige målet kommunismen, bare kan vinnes hvis vi hindrer borgerskapet i å gjennvinnemakta.

Sosialismen er både demokrati og sentralisme, mangfold og enhet, frihet og disiplin. Sosialismen er et overgangssamfunn, et klasse-samfunn med undertrykkere og undertrykte, den store forskjellen er at flertallet har makta over et lite mindretall.

Spørsmålet om hvordan sosialismen skal konsolideres og utvikles, om proletariatets diktatur skal bestå og seinere forsvinne, avhenger av det grunnleggende spørsmålet: Hvordan organisere proletariatet som herskende klasse? Dette spørsmålet har vi ennå ikke et fullgodt svar på.

Gunnar.

Væggavisen males. Han skriver: Arbejderne kritiserer Lin Pio og gamle Kung. På hans forklæde står: «Arbejderbeskyttelse på arbejdspladsen». Billedet er opslag i et flyveblad i forbindelse med diskussionen om Lin Pio og Kung-fu-tse. 1974.

PRINSIPPENE TAR UTGANGSPUNKT I VIRKELIGHETEN

- svar til Kang og Rolf

Jeg må først beklage at dette blir et kort og sikkert uülstrekkelig svar på den omfattende kritikken Rolf og Kang kommer med. Men, p.g.a influensa og en god del saker jeg må gjøre-må jeg nå møte meg med et knapt svar. Håper å komme grundigere inn i neste nr.

Prinsipper og virkelighet.

Kang gjør til et av sine nr. at han "Slår ring om prinsippene". Det betyr at vi ikke gjør dette. Jeg har en kritikk av Kang her: Hans innlegg gjør svært lite for å knytte prinsippene til våre erfaringer fra land som bygger sosialismen. Prinsipper er verdiløse om de ikke stadig kan stå den prøven som det er å teste dem mot virkeligheten. Det er nettopp noe av det som viser at partiet vårt nå begynner å bli voksent at vi evner å teste prinsippene mot virkeligheten. Dette har også ført til at vi er i stand til å gå mer konkret til verks enn tidligere: Vi tør å ha en sjølsten-dig oppfatning av prinsippene. Vi har vår egen tolkning av prinsippene og vår egen vurdering av hvorvidt de holder mot virkeligheten eller ikke. Jeg synes Kang i svært liten grad er preget av en slik materialistisk og vitenskaplig holdning til sosialismen. Det nytter ikke lenger å slå om seg med sitater uten å analysere grundig i hvilken sammenheng disse ble skapt og hva de ble brukt til.

Prinsippprogrammet og væpna revolusjon.

Kang mener mitt utsagn om å forberede sosialismen med våpenmakt gjerne kunne stått i SV sitt program. Nå tror ikke jeg dette står i SV's sitt program. Men Kang, det avgjørende skille mellom SV og oss er ikke hvor mye det står om våpenbruk i Prinsippprogrammet. Det avgjørende skillet går på synet på staten. Vi mener staten, med våpenmakta i sentrum, er herskerklassen sin stat, Dette står i programmet. Dette mener jeg. Vi mener videre at herskerklassen vil bruke alle midler for å forsvare si statsmakt. Dette må arbeiderklassen være forberedt på. Dette må stå helt klart i prinsippprogrammet. Men-jeg mener det har lite for seg å male ut alle muligheter for voldelig kamp i prinsippprogrammet. Det var min polemikk mot Ellen Pettersen. Jeg mener fortsatt at det viktigste ved programmet er å framstille vårt framtidssamfunn "som de store mulighetenes samfunn" for bruke en sjablong. Jeg ser ingen grunn til i programmatisk sammenheng til å male ut i det vide og breie om hvor voldelig det kan bli. (Kang mener vell ikke at det må bli svært voldelig -uansett?) Jeg synes derfor UPP i hovedsak har en riktig framstilling av den voldelige siden i spørsmålet om revolusjonen. Noe annet blir det sjølsagt i ei spesialanalyse av nettopp voldsspørsmålet. Men, Prinsipp programmet er ikke ei slik analyse.

Partiet og massene.

I mitt innlegg legger jeg stor vekt på at forholdet mellom partiet og massene er et viktigere spørsmål enn jeg sjøl tidligere har ansett det for å

være. Dette må også reflekteres i sp. Kung når han snakker om arbeiderklassens rolle.

ørsmålet om Konstitusjonen og rettigheter til ikke-partimedlemmer og massene. Klassekarakteren av proletariatets diktatur må nettopp avspeile at det er et diktatur i en overgangsperiode hvor det finnes flere klasser og hvor målet må være å få flest mulig til å kjempe for det nye samfunnet og færrest mulig til å motarbeide. Klassekarakteren avspeiles i de mulighetene folk får og i programmet regjeringa legger fram. Det er ingen tvil om at arbeiderklassen vil være den sterkeste og best organiserte klassen etter revolusjonen. Dette er også garantien for at sosialismen kan bygges. Men, det er ikke tilstrekkelig. Det politiske programmet til regjeringa må også prøve å forene flest mulig om denne linja. Det betyr at interessene til de store mellomlag også må tas hensyn til: De må ha stemmerett. De må sikrest mulig demokratiske rettigheter. De må mobiliseres for den nye regjeringa. Derfor nytter det heller ikke å si at "folk fra arbeiderklassen må besette de viktigste kommandoposisjonene i samfunnet". Jeg tror ikke dette er i arbeiderklassens interesser! Arbeiderklassen er heldigvis materialister. De ønsker ikke bare "røde flagg", de trenger også resultater. Dette kan bare sikres ved at også den nye regjeringa bruker eksperter. Dette vil være nødvendig i lang tid etter revolusjonen. Men, sjøldagt er det avgjørende at ekspertene kontrolleres av arbeiderklassen. Her roter

Men-mer om dette seinere. Fortsatt god diskusjon!

P.H.

DIVERSE:

14

Oktober

bokhandel

Kongens gt. 29, tlf. 522555

250 EKSEMPLARER AV KAPITALEN BIND 2 HAR FORLENGST ANKOMMET TIL BUTIKKEN. DETTE ER NOK EN UTFORDRING TIL ABONNENTER OG KJØPERE.

DETTE NUMMER AV FRAM KAMERATER BLE SYLTYNT. VI REGNER DERFOR MED AT FOLK HOLDER PÅ Å SKRIVE IHLEGG TIL NESTE NUMMER. TIPS: 1. MAI OG FFF

PRINSIPPROGRAMDISK. FORTSETTER
REAKSJONER PÅ RØDE FANE NR 1-1984
OPPSUMMERING AV 8.MARS-ARBEID

REDAKSJONEN

TOM SIDE

TOM SIDE